

Keď je streľba nasávaná spolu s materinským mliekom

Pripravuje Ing. Tomáš Šramek

Rodinu Buberníkovcov netreba našej streleckej pospolitosti nijako predstavovať. Pán Štefan Buberník senior bol celou dušou strelec a podieľal sa na rozvoji strelectva na Slovensku. Streľbe prispôboval svoj čas, viedol k nej svoje deti Štefana a Petra. Zo Štefana sa stal úspešný pištoľník a z Petra ešte úspešnejší puškár. Láska k streľbe v rodine Buberníkovcov pretrvala a tvorí súčasť jej každodenného života.

Š: Prvú otázku by som smeroval na dnes už vdovu pani Buberníkovú. Športová streľba bola pri tom, keď ste sa s pánom manželom zoznámili? Ako ste dokázali pri výchove detí sklbiť rodinu a streľbu?

MB: S manželom Štefanom sme sa zoznámili na branných hrách v roku 1965, kde mi na základe presnej streľby ponúkol či by som nechcela vyskúšať strieľať pravidelne v klube SAV a vstúpiť do Zväzarmu. Vo februári 1970 sme mali svadbu a v júli sa nám narodil syn Peter. Ja som období pred narodením syna, hrávala pozemný hokej a až po čase od roku 1975 som začala strieľať vzduchovú pištoľ, v ktorej najväčším úspechom bola niekoľkonásobná účasť na Majstrovstvách Slovenska a mojím najvyšším výkonom bolo 366 bodov. Strieľala som aj disciplínu ŠPi 30+30.

Odpoveď na Vašu druhú otázku je, že celú rodinu sme vo všetkých smeroch prispôbili streľbe.

V našom ponímaní, chata, záhrada, iné formy relaxu, trávenia voľného času so známymi a rodinou, boli realizované za posledných 55 rokov na strelnici SAV Bratislava.

Š: Peťo, športovú streľbu Ti sudičky dali do vienka. Mohol by si popísať Tvoje strelecké začiatky?

P.B: Moje strelecké začiatky? No v minulom tisícročí - 1978. S maminou pištoľou doma v obývačke popri jej tréningu, s dvomi rukami. Neskôr s otcom Štefanom asi o rok neskôr ale už s puškou, v roku 1979 ležačka Slávia na školských

súťažiach.

Prvý pretek v disciplíne ŠtMa 60 lež som v roku 1983 nastrieľal 509 bodov, s SM 2 avšak s veľkým sebazaprením nakoľko puška vážila 2x viac ako Slávia. Stojačku

som začal tak isto so Sláviou a potom s Henel 550, diopter s najlepším výsledkom 386 bodov, resp. 571 bodov v roku 1987. Prvý kontakt s disciplínou 3x20 som zažil v Krakove na MP v roku 1984 s požičanou Anschützku a oblečením výsledok 562 bodov prekvapil všetkých a hlavne mňa, nakoľko som túto disciplínu pred tým asi 2x trénoval. Ležačka na tej istej súťaži už bola 592 bodov. Na základe výsledkov v streľbe zo vzduchovky som bol zaradený do TSM. O rok na to som na M-SR v Domaniži zvíťazil v disciplíne ŠtMa 60 poležiačky juniori výsledkom opäť 592 bodov a po víťazstve aj na M-SR zo vzduchových zbraní v Nitre v stojačke VzPu 40 s dioptrom výsledkom 374 bodov následne zaradený do Strediska vrcholového športu Zväzarmu.

Š: Na Tvoje významné strelecké úspechy sa nedá zabudnúť vedel by si spomenúť na tie najvýznamnejšie?

PB: Medzi prvé úspechy samozrejme patria prvé tituly majstra Bratislavy 1980, Slovenska 1982, Spartakiádne súťaže 1985 už v streľbe s dioptrom so vzduchovky po stojačky 365 bodov, Slovenska v ŠtMa 60

poležiačky 592 bodov, v roku 1986 I. miesto v ŠtMa 3x20 v Havane 570 bodov na súťaži Bratstvo a priateľstvo – MP štátov východného bloku, v roku 1988 II. miesto na MP v Pyongjangu Severná Kórea na súťaži rovnakého názvu v disciplíne ŠtMa 3x40 výsledkom 1145 bodov. V tomto období som získal aj veľký počet titulov Majstra Slovenska vo viacerých disciplínach a kategóriách. Vo vzduchovej puške 60 rán juniori som sa stal počas základnej vojenskej služby v ŠKP Rapid Plzeň, aj majstrom Českej republiky, písal sa rok 1990. V roku ukončenia ZVS 1991 kedy som už patril do kategórie mužov som na Majstrovstvách ČSFR skončil na 2. a 3. mieste 3x40 a 60L. V ére samostatnosti SR som sa pokúšal opäť sa vrátiť na špičku a síce trochu kľukatými cestičkami, ale podarilo sa. Prvá mužská medaila sa zrodila na ME v Zürichu, III. miesto v LM 60 poležiačky, II. a III. miesto v 3x40 a 60 L na ME v Záhrebe a II. a III. miesto na MS v Barcelone v VzPu 60 a LM 60 L, II. miesto na ME v Belehrade v 3x40, II. miesto ME vzduchové zbrane Győr 2004, kde mali všetky družstvá rovnaký výsledok, avšak prehrali sme na plichtu. Musím však povedať, že to všetko boli medaile zo súťaže družstiev. V jednotlivcoch sa mi podarilo umiestniť najlepšie na 4. zemiakovom mieste na SP v Atlante v 3x40, 5. miesto v 3x40 na SP v Havane, 6. miesto v 3x40 na SP v Miláne a množstvo umiestnení na 9. a 10. mieste na SP, ME a MS. Bohužiaľ sa mi nespĺnil sen o účasti na OH o len jedno miesto resp. jediný bodík.

Moje osobné rekordy:

ŠtMa 3x20	588 bodov
ŠtMa 60L	592 bodov
VzPu 40	393 bodov
LMa 3x40	1173 bodov
LMa 60 L	598 bodov
VzPu 60	598 bodov

Š: Pri tomto krásnom športe si spoznal aj svoju manželku Katku. Našiel si skôr Ty ju alebo, ona Teba? K streľbe vediete aj svoje deti?

PB: Skôr som si ju našiel ja, tiež totiž pochádza so streleckej rodiny z Michaloviec - Kmetónovci a poznal som ju dlhé roky, nakoľko študovala a strieľala pušku na športovom gymnáziu v Košiciach u trénerky Vierky Fodorovej a pôsobila aj v reprezentácií. Dieťa máme len jedno – Peťa. Začal strieľať podobne ako ja Sláviu a neskôr diopter poležiačky pred dvomi rokmi však rýchlo narástol a doslova nám prerástol cez hlavu, vymenili sme tri strelecké kabáty, a začali sa u neho prejavovať z dôvodu rýchleho rastu, svalové disbalancie. Preto sme ho museli zatiaľ presunúť na tanec, aby spevnil intenzívne celé telo. Občas si síce vystrelí zo Slávie za školu, ale na intenzívny tréning, alebo reprezentáciu v športovej streľbe zatiaľ nepomýšľa.

Š: Väčšina mladých ľudí v súčasnosti hľadá skôr do mobilu, ale vždy keď prídem na SAV-ku strelisko je plné mladých strelcov. Prezrad' tajomstvo ako vieš v mládeži vzbudiť záujem o streľbu?

PB: Dnes to v konkurencii s počítačmi nie je ľahké a kladie to vysoké nároky aj na trpezlivosť a výdrž trénerov, ich nasadenie, skúsenosti a odolnosť voči stresu. Hlavným zdrojom pre zabezpečovanie prísunu nových talentovaných mladých ľudí je stále škola, avšak pri individuálnych športoch je to ešte náročnejšie na technickú a fyzickú zdatnosť jednotlivcov, čo školy už ani v primeranej miere v súčasnosti nezabezpečujú. Takže na každodennom tréningu musíme riešiť základne veci, čo v minulosti už mali do veľkej miery absolvované a

naučené zo ZŠ. Motiváciou pre mladých ľudí je na druhej strane možnosť používať nové technické zariadenia, oblečenie a zbrane na svetovej úrovni, účasť na medzinárodných súťažiach. Okrem podpory Slovenského streleckého zväzu, Ministerstva školstva aj cez projekty Bratislavského samosprávneho kraja.

Š: Na záver by som sa Ťa opýtal aké sú Tvoje plány do budúcnosti?

PB: Hlavný plán zostáva za tie dlhé roky, trénovaniu športovcov sa venujem cca 20 rokov, okolo streľby stále nemenný a síce podpora a výchova mladých ľudí smerom k reprezentácii a k medailovým pozíciám na úrovni Slovenskej, európskej a svetovej, veď hlavnými úlohami športu sú sebaopoznávanie, sebadisciplína, sebazdokonaľovanie v čo najširšom slova zmysle a aj spoznávanie nových ľudí a krajín pre kvalitný, plný a spokojný život jednotlivca a rast aj mojich osobných trénerských skúseností prostredníctvom práce so športovcami. Veď do systému reprezentácie sme ešte spolu s otcom dodali za celý čas pôsobenia klubu, 20 úspešných športovcov a chceme v tom pokračovať aj naďalej spolu s neoceniteľnou podporou jednotlivých rodičov. Zároveň je cieľom zabezpečiť strelecký stánok na čo najlepšej technickej úrovni aby sme držali krok s konkurenciou vo svete.

